

NIEUWS VAN HET VAKBONDSFRONT

VROUWEN BIJ FOKKER

In de 'Kadervergadering' van de leden van de Industriebond FNV bij Fokker Ypenburg werd 14 augustus jl. gesproken over de positie van vrouwen. Een inleiding door twee vrouwelijke leden leidde tot een discussie met konklusies en besluiten, die de aandacht verdienen van andere bondsgroepen:

- Een vrouwvriendelijk aannamebeleid is noodzakelijk. Daarbij is het beter enkele vrouwen tegelijk in een 'mannengroep' te plaatsen en niet één vrouw, zoals nu op veel afdelingen het geval is. Verder dient het speciale aandacht vrouwen aan te nemen en te promoveren in zogenaamde mannenfuncties; bij 5,5 procent vrouwen in het personeelsbestand is slechts twee procent vrouwen te vinden in mannenfuncties en dan ook nog maar alleen in de laagste functies. Uitgangspunt hierbij zal moeten zijn: gelijk loon en gelijke waardering (dus ook promotiekansen) voor gelijk werk.
- De wettelijke bepaling dat vrouwen slechts tot zeven uur 's avonds mogen overwerken is in het nadeel van vrouwen.
- Meer aandacht is nodig voor problemen met deeltijdwerk en variabele werktijden.
- De kontrolerend geneesheer en de mediese dienst moeten menstruatieproblemen serieus nemen.
- De vele naaktfoto's in het bedrijf bevorderen een vrouw-onvriendelijke sfeer.

De kadergroep zal een en ander bij de direktie aan de orde stellen en een discussie starten in het bedrijfsledenbulletin. Aanknopingspunten hiervoor zijn onder meer de nota 'mannen, vrouwen en arbeid' en de CAO-afspraken 86/87. Verder zullen de konklusies en besluiten ook ingebracht worden in de centrale kadergroep.

GEEN PASJESWET

Staatssecretaris Korte-van Hemel - Justitie - heeft in mei 1986 een 'herziening vreemdelingenwet' ingediend (zie ook nummer 19 van Solidariteit, blz. 16 en 17). Daarin wordt het verblijfsrecht van buitenlanders aan banden gelegd, het toelatingsbeleid verscherpt en de jacht verhevigd op illegaal in Nederland verblijvende buitenlanders. Dat blijkt onder meer uit:

- De invoering van een controleplicht voor buitenlanders bij het verkrijgen van gemeentelijke huisvesting, studiebeurzen, sociale uitkeringen, gezondheidszorg en onderwijs. Deze bepaling is al opgenomen in de recente herziening van het sociale zekerheidstelsel en de wet op de studiefinanciering ('pasjeswet').
- De versterking van de positie en functie van de vreemdelingenpolitie. De buitenlander komt hierdoor, in tegenstelling tot de Nederlander, structureel in aanraking met de politie. Dit werkt vooroordeelversterkend en is een voedingsbodem voor een verdere ongelijke behandeling.
- De invoering van een nieuw vergunningstelsel en de uitbreiding van de wettelijke mogelijkheden om een buitenlander over de grens te zetten.

Deze voorstellen voor een nieuwe vreemdelingenwet worden grondig besproken en afgekeurd in een extra informatiebulletin van de Landelijke Samenwerking van Organisaties van Buitenlandse Arbeiders, LSOBA. Het extra informatiebulletin is telefonies of schriftelijk te bestellen bij LSOBA, Utrecht. Kosten f5,- exclusief portokosten.

Inmiddels is 23 augustus jl. in Utrecht opgericht het Landelijk Aktiekomitee 'Geen Pasjeswet, Maar Gelijke Rechten'. Initiatiefnemers zijn landelijke, regionale en plaatselijke organisaties van buitenlanders. Deze organisaties zien in de voorstellen van de staatssecretaris een verdere verslechtering van de positie van buitenlanders en andere etnische minderheden in Nederland. Ze vrezen dat de nederlandse regering haar vreemdelingenbeleid mede wil afstemmen op dat van Frankrijk, Duitsland en België. Sekretariaat van het Landelijk Komitee: Amsterdam.

GREETJE LUBBI OVER LUBBERS

Bij de opening van het kongres van de Voedingsbond FNV gaf Greetje Lubbi een treffende typering van Lubbers en vooral van zijn politiek van hakken en huichelen. Dat kongres was op 26 mei, dus vijf dagen na de verkiezingen. 'Vooral Lubbers is gekozen. De mensen hebben zijn verhalen geloofd. Zijn

boven de partijen staand toontje heeft sukses gehad. Ontspannen gaf hij links en rechts een ietsiepietsie gelijk: een hondebrokje voor de grommende Den Uyl, een aai voor de keffende Nijpels. En ondertussen haalde het baasje de grote winst en het grote gelijk naar zich toe. Want de sterkste heeft altijd gelijk! Bedachtzaam formulerend heeft Lubbers alle sluipwegen open gehouden. Op de letter van zijn teksten is hij straks waarschijnlijk niet te pakken. Maar hij weet blijksems goed wat de kiezers geloofd en bedoeld hebben.

Ze geloven dat hij eigenlijk geen kruisraketten wil en dat hij plaatsing zal trachten te voorkomen. Maar hij zal ze neerzetten, allemaal. Ze geloven dat de kerncentrales door Tsjernobyl van de baan zijn. Maar als de radioactieve dampen zijn opgetrokken, zal hij de gevaren kleineren en met de bouw starten, van allebei. Ze geloven dat hij mensen met een uitkering een leefbaar bestaan wil teruggeven. Maar hij zal ze verder uitknijpen. Ze geloven dat de werkloosheid onder Lubbers tot minder dan een half miljoen zakt - alsof dat een verteerbaar aantal is! Maar hij zal doorgaan met cijfers te goochelen, halve banen voor hele te tellen, bepaalde groepen buiten de statistieken te houden, mensen te ontmoedigen om zich te laten inschrijven en andere kunstgrepen te verzinnen. Want het volk moet toch duidelijk gemaakt worden dat de Lubbers-lijn vruchten afwerpt. Voor het eerst sinds

NIEUWS VAN HET VAKBONDSFRONT

jaren beneden de 750.000 werklozen - klinkt het juichend uit de regeringsgebouwen. Maar ondertussen...! Ze moeten daar minstens een half miljoen verborgen werklozen bij optellen. 737.000 schat de leidse professor Kobben zelfs. En afgelopen week geeft de demissionaire minister van Sociale Zaken toe: er moet minstens een half miljoen banen bijkomen. Handig die De Koning. Lubbers heeft nog maar net zijn baan als premier ter beschikking gesteld of het aantal van 1 miljoen wordt toegegeven. En bij een volgend premierschap telt de belofte van Lubbers om op te stappen natuurlijk niet meer.'

En dan Pont (31 mei 1986 in de Volkskrant): 'Lubbers heeft toegezegd zijn regeerstijl te veranderen. Dat biedt openingen voor ons om weer aan de bak te komen.'

"...EN, MIJNHEER PONT, GROTE BROEKZAKKEN, OM HET VUISTJE IN TE STOPPEN!"

SOLIDARITET MET DE CHILEENSE VAKBEWEGING

Na de staatsgreep van Pinochet en de val van de Unidad Popular van Allende moesten vele - meestal linkse - Chileenen vluchten. Later volgden zij die door de junta werden uitgewezen. Een aantal van hen kwam in Nederland terecht, waar de meesten nu nog verblijven. Uiteraard is het aantal linkspolitiek geëngageerden onder hen groot. Maar er is in Nederland ook een flink aantal Chileense vakbondsactivisten.

Het spreekt vanzelf dat zij allen van hier uit met argusogen de ontwikkelingen in Chili volgen. Zo waren de (bijna) algemene stakingen van begin juli onderwerp van vele discussies en pogingen de beweging tegen de dictatuur te steunen. In die omstandigheden is door Chileenen in Nederland een organisatie op poten gezet die deze steun wil bundelen en organiseren: de *Mesa de Solidaridad Sindical*. De Mesa omvat vertegenwoordigers van in Nederland verblijvende mensen van verschillende Chileense politieke partijen, zoals de Socialistische Partij, de Communistische Partij en de MIR (Beweging van Revolutionair Links).

De Mesa staat echter los van die partijen en heeft als uitdrukkelijk principe dat iedere Chileen er lid van kan zijn. Als concrete taak ziet zij onder andere het in Nederland bekend maken van het geweld dat de dictatuur tegenover de Chileense arbeidersklasse en andere bevolkingsgroepen uitoefent. Zij heeft tot dit doel al een contact tot stand gebracht met de FNV en inmiddels een gesprek aangevraagd met het CNV. De Mesa wil door het sturen van telegrammen, brieven en dergelijke trachten druk uit te oefenen op de junta. Verder probeert ze financiële middelen aan te boren waarmee de oppositionele vakbeweging in Chili gesteund zou kunnen worden. Contacten met de FNV in Alkmaar en Zwolle hebben reeds positieve resultaten opgeleverd, terwijl ook verbinding gezocht wordt met andere FNV-distrikten en -bonden. Men is hoopvol wat betreft de steun die de Nederlandse vakbeweging aan de Mesa en daarmee aan de Chileense

vakbeweging kan geven. De Mesa de Solidaridad Sindical opereert alleen in Nederland. In andere delen van West-Europa zijn andere organisaties actief, voornamelijk verbonden met politieke partijen en de CUT (het Chileense vakverbond). De Mesa heeft wel contact met het CNT (Comando Nacional de Trabajadores - Nationaal Arbeiders - kommando).

Jarenlang was er slechts één vakcentrale: de in 1953 ontstane eenheidsvakcentrale CUT. Na de staatsgreep werd de CUT verboden. Nu zijn de vakbonden, voorzover zij min of meer legaal bestaan kunnen, verbonden met de diverse politieke partijen. Onder de druk der omstandigheden vormden arbeiders in vele gevallen zelf (kleine) vakbonden. Daaruit heeft zich de Coordinadora Nacional de Trabajadores (Nationale Arbeiderscoördinatie) ontwikkeld, evenals het reeds genoemde CNT. Dit zijn echter geen zelfstandige organisaties. De dictatuur heeft getracht zelf een vakcentrale op poten te zetten die aan haar ideologie onderworpen moest zijn. Dat is geen succes geworden. De overgrote meerderheid der Chileense arbeiders is de CUT trouw gebleven en/of steunt het Comando Nacional.

Wij ontlenen deze gegevens aan een gesprek met de Chileense vakbondsactivist Sergio Olivares. Wie meer wil weten kan hem telefonies ('s avonds) bereiken.

REIN VAN DER HORST

STEKELBURG ALS ...

'Als we het nog eens over zouden moeten doen, dan zou ik ervoor pleiten om de werkweek van 40 meteen naar 36 uur te brengen. Ik denk dat een aantal van de nare gevolgen van die overgang van 40 naar 38 dan vermeden hadden kunnen worden.'

(Johan Stekelburg in het FNV-bulletin van juni 1986)

NIEUWS VAN HET VAKBONDSFRONT

VROUWEN AAN HET WERK - BOEKJE

'Vrouwen aan het werk' gaat over de gevolgen van de economische crisis en werkloosheid voor de arbeidsmarktpositie en werksituatie van vrouwen. Het boekje is geschreven door een aantal FNV-vrouwen in samenwerking met een emancipatiewerkster van het Provinciaal Steunpunt Vrouwenemancipatie.

In het eerste hoofdstuk wordt aan de hand van cijfers informatie gegeven over de werkgelegenheids- en werkloosheidssituatie in de provincie Utrecht. De andere hoofdstukken zijn gebaseerd op gegevens uit groepsgesprekken met een groot aantal vrouwen; Onderwerpen die aan bod komen: personeelsbeleid, vrouwen en medezeggenschap, vrouwen ervaren en zien haar werk anders, deeltijdbanen, arbeidstijdverkorting, automatisering, flexibilisering en de gestaag toenemende werkdruk die voor vrouwen specifieke gevolgen heeft. Bij elk onderdeel is gezocht naar handvatten voor verbetering. De bedoeling van het boekje (117 paginaas) is te laten, zien dat ondanks de grote werkloosheid vrouwen blijven knokken voor haar recht op betaalde arbeid, blijven knokken voor verbetering van haar positie, blijven knokken tegen verslechtingen.

Hoewel de werkloosheid groot is, ook voor mannen, kan deze niet alleen op vrouwen afgewenteld worden. Want dan worden moeizaam verworven rechten teniet gedaan.

(ontleend aan DAK-krant FNV-vrouwen Utrecht, juli 1986).

VROUWEN AAN HET WERK - INTERVAKBONDSDAG

Op *zaterdag 4 oktober a.s.* organiseert de Distriktsavieskommissie Vrouwen in Noord- Holland van de FNV (kortom DAK-vrouwen) een Interbondsdag. Een dag waarop actieve vrouwen uit heel Noord-Holland bij elkaar kunnen komen om op elkaar af te stemmen hoe ze het beste aan de slag kunnen gaan in het komende half jaar.

Plaats van samenkomst: het Vrouwenhuis in Amsterdam. Zaal open: 10.00 uur, aanvang 10.30 uur, tot 16.00 uur. Voor een krèche wordt gezorgd. De themaas zijn: positieve actie, steunpunt thuiswerk Noord-Holland, sociale zekerheid. Ze worden in workshops behandeld.

Oude adresgegevens weggelaten.
